

Διάβασα το παρακάτω άρθρο του ΣΤΑΘΗ Σ. και ειλικρινά ντράπηκα με το χάλι στη σημερινή Ελλάδα. Αυτό που συνέβη στον Απόστολο Κ., όπως θα διαβάσετε παρακάτω κατατάσσει την χώρα μας πολύ χαμηλά στο πολιτιστικό επίπεδο, αν ληφθεί υπόψη ότι καυχώμεθα πως διδάξαμε τον πολιτισμό σε άλλους! Αλλά καλύτερα να διαβάσετε τί έγραψε ο εκλεκτός δημοσιογράφος για να βγάλετε τα δικά σας συμπεράσματα:

«Λέγεται Απόστολος Κ. και γεννήθηκε το 1960. Έκανε πολλές δουλειές στη ζωή του, κατέληξε ξυλουργός σε νοσοκομείο, όπου προσελήφθη με εξετάσεις το 1997. Ομως του άρεσαν τα γράμματα και το 2001 στα 41 του έδωσε πανελλήνιες και μπήκε στο τμήμα Ιστορίας της Φιλοσοφικής Αθηνών. Αποφοίτησε το 2005 και του πέρασε απ' το μυαλό να αναζητήσει μια θέση ιστορικού -υπήρχαν δύο κενές στην Εθνική Βιβλιοθήκη, υπέβαλε τη σχετική αίτηση το 2006, «ναι» του απάντησαν - οι θέσεις όντως υπάρχουν, περίμενε. Περιμένοντας συνέχισε να δουλεύει ξυλουργός στο νοσοκομείο και προσέτι γράφτηκε και στην Αρχαιολογία του Καποδιστριακού, από όπου επίσης αισίως αποφοίτησε. Ξυλουργός με δύο πτυχία δεν προβλέπεται να απασχολείται σε νοσοκομείο, προβλέπεται όμως η μετάταξή του, ως δημοσίου υπαλλήλου, σε άλλη υπηρεσία άλλου Υπουργείου, όπως του Παιδείας, όπου και οι εν λόγω δύο κενές θέσεις στην Εθνική Βιβλιοθήκη. Περίμεναν άδειες οι θέσεις, περίμενε κι ο ξυλουργός με τα δύο πτυχία (δεν ήταν ρουσφέτι κανενός κι άρα το πράγμα χρονίζει), ώσπου... άλλαξαν τον νόμο και τώρα, το 2008 πλέον, δεν ενέκρινε εν τέλει το δεύτερο Υπουργείο



Κόσμος και...

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

(Παιδείας) τη μετάταξη που είχε ήδη από διετίας εγκριθεί απ' το πρώτο (Υγείας). Κάπου στη μέση της διαδρομής εν τη σχετικότητα του χρόνου, έμεινε ο ξυλουργός με τα δύο πτυχία στο χέρι, και η Ελλάδα στην τρέλα της.

Σε άλλες χώρες ο ξυλουργός κύ-

πόν εκεί στο μαράζι η δημιουργικότητα και η φιλοδοξία. Αντιθέτως σε πρώτη ζήτηση το ρουσφέτι.

Δεν ήταν «δικός τους», κανενός ο ξυλουργός κι έμεινε αμανάτι. Κάποια γαλάζια ή πράσινα παιδιά θα βολευτούν στις δύο κενές θέσεις και φυσικώ τω λόγω, ου μην και τω

Είναι αυτή η Ελλάδα που μάς αξίζει;

ριος Απόστολος Κ. θα ήταν «είδηση», παράδειγμα και υπόδειγμα. Θα τον παρασημοφορούσαν μάλιστα κάποια στιγμή, αν συνέχιζε αθλούμενος τέτοιες ανδραγαθίες.

Εδώ, στην κωλοεφραιμοχώρα που τρώει τα παιδιά της, ο άνθρωπος ζει μεταξύ χλεύης (το ψώνιο που 'θελε και πτυχία) και απόγνωσης -απόγνωση είναι η γνώση σε αυτό το κωλοχανείο των καρεκλοκένταυρων. Ποια όνειρα και ποια μεράκια του ξυλουργού;

Φαντασθείτε τι θα έκανε ο ξυλουργός, αν επιτέλους αυτός και τα πτυχία του έπιασαν δουλειά στην Εθνική Βιβλιοθήκη! - α μπα. Δεν είναι η ευτυχία για τους εργατικούς και τους απλούς. Ούτε η δύναμή τους χρήσιμη για τους μανδρινούς. Μάλλον κίνδυνος. Ετσι λοι-

τρόπω, θα αναπαραγάγουν το καθεστώς της πρόσληψής τους, θα γίνουν και αυτοί με τον καιρό μανδρινό, θα αφαιρούν κι αυτοί όταν έρθει η ώρα τους τον επόμενο «ξυλουργό» που με τις φιλοδοξίες και τον αγώνα του θα τολμήσει να χαλάσει την πιάτσα, διεκδικώντας αξιοκρατία.

Σόι πάει το βασίλειο, η κομματοκρατία, η παθολογία, η ανισονομία.

Τον κύριο Απόστολο Κ. ο υπογράφων τη στήλη είχε την τιμή να γνωρίσει προσωπικά - ήρθε ο άνθρωπος στην εφημερίδα. Χωρίς παράπονο. Με το χαμόγελο της αξιοπρέπειας. Με το γέλιο, «φαντάζομαι ότι είμαι ο μόνος ξυλουργός με δύο πτυχία στην Ευρωπαϊκή Ένωση», αυτοσαρκαζόταν.

Ωραίος τύπος. Καθαρός. Με τη

δύναμη της εργατικής τάξης αύρα γύρω του. Δεν πας μπροστά σε αυτό το μπουρδέλο με τέτοια προσόντα. Ούτε αεριτζής; Ούτε τσατσόνι; Ούτε γλείφτης; - που πας, κύριος;

Με τρώει αυτή η ιστορία. Πόσοι άλλοι τέτοιοι πολίτες, άνδρες και γυναίκες, έχουν πέσει πάνω σε τέτοια τείχη αναξιοκρατίας, γαϊδουριάς, κατάχρησης εξουσίας; Αυτού του στείρου (δι)κομματισμού που ταπεινώνει ό,τι δεν έχει ήδη υποτάξει, που βάζει χέρι σε ό,τι δεν είναι του χεριού του.

Είμαι βέβαιος ότι αν οι δύο τρέχοντες Υπουργοί, Παιδείας κ. Στυλιανίδης και Υγείας κ. Αβραμόπουλος θελήσουν να «δουν» την περίπτωση του «ξυλουργού με τα δύο πτυχία» θα βρεθούν μπροστά στις... «επαρκέστατες εξηγήσεις» των μανδρινών τους. Αιχμάλωτοι των δημιουργημάτων τους θα είναι οι δύο Υπουργοί. «Αιχμάλωτοι» είναι ένας λόγος - πατέρες και ταυτοχρόνως παιδιά του ίδιου άρρωστου δικομματικού συστήματος οι Υπουργοί (και οι τυχόν καλές προθέσεις τους) δεν είναι πρόσωπα ως προς τους πολίτες τραγικά, αλλά εν τέλει τύραννοι, υποχείρια και ταυτοχρόνως αφεντικά των μανδρινών και των ευνούχων τους.

Μπροστά στον κύριο Απόστολο Κ. ένοιωθα ντροπή. Οσο κάθησε στο γραφείο μου, δέκα δεκαπέντε λεπτά, χαζογέλαγα αμήχανα, προσπαθούσα να καταλάβω, ήλπιζα ότι κάποιο μπορεί να 'χει άδικο' να 'ναι ολίγον μπαγάσας, βρε αδερφέ, να μας γίνει η υπόθεσή του υποφερτή.

Μπα, όχι! Ο κύριος Απόστολος Κ. και η υπόθεσή του αποδεικνύουν ότι αυτή η χώρα με αυτό το πολιτικό και πολιτειακό σύστημα δεν έχει πολύ δρόμο μπροστά της και πάτως όχι καλόν...»

* Ερασμία Παπαγεωργίου

Μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα διάλεξη έδωσε η γνωστή ακαδημαϊκός, Ερασμία Παπαγεωργίου, την περασμένη Κυριακή το απόγευμα στην αίθουσα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, με θέμα «Η σχέση της Ασκητικής του Καζαντζάκη, με τα τα δύο θεατρικά του έργα Οδυσσέας και Χριστός».

Αποσπάσματα από το έργο του Νίκου Καζαντζάκη διάβασαν οι συμπατριώκοι λογοτέχνες, Αδριανός Καζάς, Μαρία Μόργκαν και Γρηγόρης Χρονόπουλος. Συγχαρητήρια σε όλους.

* Η φτώχεια στην Αυστραλία

Γράψαμε χθες για τα δεινά που μάς περιμένουν από την απληστία τού... εξτρεμιστικού καπιταλισμού και σήμερα θα αναφερθούμε πάλι στην φτώχεια. Δεν το κάνουμε για να σάς τρομάξουμε, αφού οι Έλληνες πριν πεινάσουν μαγειρεύουν και δεν θα πληγούν σοβαρά από τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης, αλλά επειδή θα πρέπει να γνωρίζετε τί συμβαίνει και στη χώρα που ζούμε.

Σύμφωνα με στατιστική πριν ξεσπάσει η παγκόσμια κρίση, ένας στους δέκα Αυστραλούς ζούσε μέσα στη φτώχεια και μόνο η Ιρλανδία δαπανούσε λιγότερα χρήματα για την Παιδεία.

Η Στατιστική Υπηρεσία ανέφερε ότι το κόστος ζωής για τους εργαζόμενους Αυστραλούς και τούς συνταξιούχους αυξήθηκε τα τελευταία πέντε χρόνια με πιο γρήγορους ρυθμούς από το ποσοστό πληθωρισμού για τις ίδιες υπηρεσίες και προϊόντα, 18% για τις οικογένειες με μικρό εισόδημα και 15,8% για τους συνταξιούχους. Η φτώχεια στην Αυστραλία επηρεάζει περισσότερο πολίτες της από ό,τι στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία και ακόμη δεν είδαμε τα χειρότερα.

* Μονά ζυγά δικά τους

Θα αναφέρω ακόμη ένα παράδειγμα τής νοο-

τροπίας των αδιόρθωτων Εργατικών που κυβερνούν τη ΝΝΟ και θέλουν να τα δώσουν όλα στους ιδιώτες. Τώρα, όπως φαίνεται, συζητιέται να πουλήσουν τα κρατικά λαχεία σε τράπεζα. Ο πρώην πρόεδρος ΝΝΟ, Μπομπ Καρ, αφού παραιτήθηκε έγκαιρα, αλά Σημίτη, για να μην χρεωθεί το σημερινό χάλι που παρέδωσε στον Μόρις Ιέμα, έπιασε δουλειά στην Macquarie Bank με μισθό \$500.000 το χρόνο με μερική απασχόληση παρακαλώ, για να συμπληρώνει τη σύνταξη των \$150.000 το χρόνο και άλλα προνόμια που τον πληρώνουμε. Τίποτε το μεμπτόν, αφού το επιτρέπει ο νόμος, αλλά κυκλοφορεί η φήμη ότι με τη νέα του ιδιότητα πρότεινε στην Εργατική κυβέρνηση να πουλήσει τα κρατικά λαχεία έναντι ενός δις δολαρίων στην τράπεζα. Με την προϋπόθεση ότι τα κρατικά λαχεία δείχνουν κέρδη \$300 εκατομμύρια το χρόνο, οι ιδιώτες αγοραστές θα κάνουν κέρδη 30% στην

επένδυσή τους, που θα τα χάσουν οι φορολογούμενοι. Not bad, ε; Να το ξαναπούμε; Τού караγκιόζη είν' ούλα!

* Μπαράκ Ομπάμα

Την ταπεινή μου γνώμη θα εκφράσω στον Μπαράκ Ομπάμα για να κερδίσει τις εκλογές πριν τις 4 Νοεμβρίου. Να αναγγείλει πως αν εκλεγεί πρόεδρος θα διορίσει την Χίλαρι Κλίντον υπουργό Εξωτερικών και τον Κόλιν Πάουελ υπουργό Άμυνας. Η Χίλαρι θα τού φέρει 18 εκατομμύρια ψηφοφόρους, ενώ ο Κόλιν Πάουελ χαιρεί μεγάλης εκτίμησης στο εκλογικό σώμα και θα βάλει το κερασάκι στην τούρτα τής νίκης.



Πάντως, οι συμπατριώτες μας στην Αμερική θα ψηφίσουν Ομπάμα!

* Καλό!

Οι γυναίκες είναι θησαυροί, γι'αυτό πρέπει να τις θάβουμε!

Ακόμη ένα:

- Γιατί οι γυναίκες προτιμούν ηλικιωμένο γυναικολόγο;
- Επειδή τρέμουν τα χέρια του!

